

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

sponderi aliter non possit, quàm illam laudibus extollendo, ut Virgo in præsentì præstitit. Et si tu rem gratam Virgini præstare eupis, en in quo occupare te debeas; in agendis summo DEO gratiis pro favoribus in ipsam collatis: idque tanto magis, quia etli hi collati sunt in ipsam propter ipsam, cur tamen tanto numero & pondere collati in ipsam sunt, nisi ut ab ea in te dimanarent?

Et Misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.

I.

CONSIDERA, ne ambigeremus de veritate jam nunc proposita (quòd favores collati Virgini, etli collati essent ipsiusmet gratiâ, tantâ tamen abundantia congesti fuerint, ut etiam in te dimanarent) mox atque dixerat, *fecit mihi magna qui potens est*, confestim subjunxisse; & *Misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum*. Et verò quid est, quod in te extinguit fiduciam aliquam etiam eorum favorum partem accipiendi? an non infelix conditio tua? Vult ideo Virgo, ut inter plurimas dotes ac perfectiones, quas DEUS habet ad hoc paratas, ut in te sit munificus, tu possimùm obtutum defigas in Misericordiam. Poterat dicere *Clementia ejus à progenie in progenies timentibus eum*. Aut certè *Bonitas ejus*, *Benevolentia ejus*, *Liberalitas ejus*; Ita autem loquendo bene locuta esset etiam respectu tui; sed non esset locuta satis. Clementiæ finis est, mitiùs judicare de noxis admissis, & moderari atrocitatem pœnarum. Bonitas major erga meliores exercetur. Benevolentia plus meliùs meritis exhibetur. Liberalitas dona magnâ copiâ largitur, sed non nisi dignis recipere. Atque

que idcirco ab his virtutibus, etsi omnes boni publici rationem habeant, non tamen omnes æquâ portione sperare possunt. At Misericordia quem non ad paria speranda excitat? Pōtiùs ubi miseria major est, ibi Misericordia campum nacta est, ubi triumphet. Quomodo igitur non animos tibi addit Virgo, & ad ingentem fiduciam excitat, dum certum te reddit, quòd *Misericordia ejus sit à progenie in progenies timentibus eum?* Transit DEI Misericordia à generatione in generationem. O nuntium felicem! continua igitur est, maxima est, omnibus communis est; cùm aliâ ratione verum censeretur non possit, quòd plus quàm omne flumen regium, tantâ abundantîâ, & inexhaustâ fluat per orbem universum, siqui uspiam aggeres essent, quos ipsa suo impetu ac viribus non perrumperet; aut si ullæ uspiam abyssi essent, quos illa plenissimo alveo suo non impleret.

Negari equidem non potest, Virginem hîc per divinam Misericordiam speciali quâdam ratione intellexisse divini Verbi suo in sinu peractam cum humana natura conjunctionem. Hæc sicut naturâ suâ nullis cujusquam bene meritis deberi potuit, sic profectò fuit Misericordia tantæ perfectionis puritatisque, quantam DEUS erga humanum genus exerere poterat. Unde olim hoc nomine potiùs, quàm alio quocunque fuit adumbrata. Hæc fuit Misericordia primis Parentibus promissa; hæc ab iis tot seculorum decursu desiderata; hæc tot votis expetita; hæc celebrata, hæc ob eorum oculos semper versata, tanquam unica Salutis cynosura: *Misericordia tua ante oculos meos est:* in hujus siquidem fide, & non aliter, sperari poterat salutis portus. Hæc tamen Misericordia si in Virginis sinu originem suam nacta est, ab una tamen progenie ad alteram,

ram,

ram, juxta Virginis Vaticinium, promanare debebat rivis copiosissimis. Et si enim non nisi Hebrææ genti esset promissa, debebat tamen à Judæa dimanare ad nationes etiam alias ex aliis, quamlibet à vero DEI cultu & natione Hebræa alienos, Nili instar, qui nullis ripis posset coërceri. Et tu dicere possis, non videre te effecta ejus Misericordiæ, quotidie latiùs omnium Populorum bono propagatæ? *Misericordia Domini plena est terra.* Perpende quousque illa progressa sit! Nemo adeò extremè miser est, ut ea juvante non ad summam aliquam felicitatem evehi possit. Sit Peccator quàm profligatus, quàm perfidus reperiri uspiam potest; modò ipse velit, potest & ipse ad insignem quandam vitæ sanctitatem pertingere.

II.

CONsidera, quanto jure & quàm meritò promiserit Virgo hanc tantæ Misericordiæ, modò dictæ, propagationem, cùm Ipsa ejus Mater fuerit, *Mater Misericordiæ.* An audivimus illam appellari Matrem Divinæ Potentiæ, Matrem Supientiæ, Matrem Sanctitatis, Matrem Justitiæ? haudquaquam sanè. Fit hoc idcirco, quia dum Carne nostra mortali se DEI Verbum vestiit, nihil quidquam illi aut Potentiæ, aut Sapientiæ, aut Sanctitatis, aut Justitiæ accessit, quòd non jam antè se solo haberet: multum tamen illi Misericordiæ obvenit. Non ignoras, Angelico docente, geminas esse Misericordiæ dotes: Una est dolere miserias alienas, perinde ac si propriæ essent; altera opem iisdem ferre. Ad hanc porro opem ferendam DEO necessarium nullo modo erat carnem nostram induere, cùm jam tanto ante quàm illam assumeret, dici posset aliud non præstitisse, quàm ut opem homini in sinistris suis casibus af-

F

ferret.